

II DIUMENGE DE PASQUA (B)
Catedral de Menorca / Es Castell, 10-11 d'abril de 2021
Admissió sagrades ordres den Toni Salord i den Jaume Denclar

En aquest diumenge seguim celebrant el fet central de la nostra fe, la resurrecció de Jesús. L'evangeli que acabam d'escoltar ens recorda allò que ha passat el vespre de Pasqua i allò que va passar als vuit dies, en el diumenge de l'octava de Pasqua. Són textos que ens parlen de les primeres trobades dels deixebles amb el ressuscitat.

És possible la trobada amb Jesús

La lectura d'aquests textos ens anima a pensar que Jesús és viu i, per això, també avui és possible l'encontre amb Ell. Jesús desitja fer-se present en la nostra vida, com va fer en aquella tarda de diumenge de Pasqua, per treure'ns de les nostres pors, dels dubtes i temors que tenallen la nostra ànima i atorgar-nos el seu perdó.

L'evangeli subratlla que no és possible reconèixer-lo sense els ulls que ens dóna la fe. La fe en Jesús és una gran llum, que transforma la nostra mirada i ens fa descobrir que és viu, que no és un personatge del passat, sinó algú viu que ens estima i a qui podem estimar. La fe ens dóna la capacitat de detectar les seves múltiples formes de presència. També la mirada de Tomás va ser transformada per aquesta fe. Primer desconfia de la comunitat i del testimoni dels seus companys; però l'encontre amb Jesús el va portar a dissipar els seus dubtes i reconèixer-lo amb rotunditat: "Senyor meu i Déu meu!".

També avui podem seguir tocant el costat de Crist, posant els nostres dits en les seves ferides, perquè la fe ens dóna la capacitat de reconèixer que viu i que ens sana, ens enforteix i ens allibera. La carta de Joan que hem escoltat diu que creure en Ell és néixer de nou perquè el que creu en Crist ha nascut de Déu. La fe ens introdueix en el món nou de Déu.

Durant el temps de Pasqua que esteim vivint som convidats a créixer en aquesta fe, a renovar la nostra adhesió a Jesucrist i a viure l'experiència de l'encontre amb Ell. La fe creix i s'alimenta en l'encontre amb el Senyor. La fe cristiana no consisteix en sostenir una sèrie de veritats, sinó que consisteix en entrar en relació amb Jesucrist, que està viu. No acceptam una sèrie de teories, no seguim una filosofia ni una ètica, sinó a una persona que va lliurar la seva vida per nosaltres i que viu per sempre.

De la trobada neix la missió: "us envio jo"

Ara bé, de l'encontre amb el ressuscitat neix la missió. El deixeble que s'ha acostat al seu Senyor, es converteix immediatament en testimoni. Diu l'Evangeli que l'encontre va omplir d'alegria als deixebles, però aquesta alegria és expansiva i s'ha de comunicar.

Per això, la trobada condueix a l'enviament: "com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres".

Aquestes paraules cobren un valor singular en aquest dia, en què en Toni (en Jaume) serà admès a les ordres sagrades. És el seu primer pas oficial i públic cap a la recepció del do del presbiterat. No és una cosa improvisada, sinó fruit d'un llarg discerniment que va començar fa 12 anys (7 anys), quan es va incorporar al Seminari en família i que va seguir després amb el seu ingrés en el Seminari Menor de Xàtiva fa set anys i amb l'inici de la formació teològica a València fa tres anys. És una decisió que neix de l'encontre. És la pròpia experiència de fe, d'encontre amb el Ressuscitat, que et condueix a desitjar posar tota la teva vida al seu servei, per dur a terme la missió que Jesús ha confiat als deixebles. Les paraules de Jesús són extraordinàries, perquè ens diu que de la mateixa manera que el Pare l'ha enviat a Ell, ara aquells deixebles seus són enviats per anunciar que està viu i fer-lo present per als germans. Aquesta és la il·lusió que omple tota la nostra vida. Té raó el Papa Francesc quan diu que som una missió. La nostra existència sencera està consagrada a la missió de repetir als homes del nostre temps: "Jesucrist t'estima, va donar la seva vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te" (EG 164)

Amb la força de l'Esperit

Per dur a terme aquesta missió necessitam, com aquells apòstols, el do de l'Esperit. A l'evangeli s'explica que aquell mateix dia, juntament amb l'enviament, Jesús els va atorgar el seu Esperit dient-los: "Rebeu l'Esperit Sant". En donar un pas important cap al ministeri sacerdotal ha de ser més intensa la nostra pregària perquè rebis aquest do de l'Esperit, que et posi en camí cap als homes. Aquesta cerimònia d'admissió a les ordres és, sobretot, una invitació a la pregària perquè siguis fidel al propòsit de dedicar la teva vida a Crist i perquè et preparis amb perseverança.

A partir d'avui hauràs de cuidar amb més intensitat aquesta vocació, amb l'ajuda del Seminari, dels companys i de tota l'Església. Serà important que creixis sobretot en dues direccions. En primer lloc, en l'encontre amb Crist, que es produeix en la fe i es sustenta en la pregària confiada. En segon lloc, en el desig de portar Crist als germans, en el zel per l'Evangeli, perquè són molts els que t'esperen en aquesta Església de Menorca.

Units a la comunitat

Les lectures d'aquest dia ens ajuden a comprendre una altra cosa molt important: que tant l'encontre com la missió són impossibles sense la comunitat. La trobada personal amb Jesucrist es viu des de la comunitat i condueix a la comunitat. Jesús es presenta als deixebles quan estan units, com a Església. En la lectura de Fets dels Apòstols s'explica que la primera comunitat vivia la fe en comú, "tots els creients tenien un sol cor i una sola ànima". No és possible viure l'encontre amb Jesucrist sense l'Església,

perquè és ella qui ens ha portat a Crist i qui el fa present en tots els llocs al llarg de la història. Per això hem d'estar molt agraïts a l'Església, que per a tu es concreta en la comunitat de Sant Miquel (el Roser d'Es Castell) i en tantes persones que t'han ajudat a viure la fe. Donem gràcies a Déu per cadascuna d'elles.

I units com Església duim a terme la missió, prosseguint l'acció dels Apòstols, que "donaven testimoni de la resurrecció amb molt de valor". La comunitat ens dóna suport, ens ajuda a superar les pors i a llançar-nos a l'aventura d'anunciar que el Crucificat és viu i que ens atorga a tots la seva misericòrdia i el seu perdó. El nostre desig -com el de l'apòstol- és "que cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, tingueu vida en el seu nom, per haver cregut".

Pregar per les vocacions

No vull acabar aquesta homilia sense demanar-vos que pregueu amb intensitat pels nostres seminaristes, però sobretot que pregueu perquè siguin molts els joves que, en aquesta terra nostra, escoltin la crida que el Senyor els fa a viure l'encontre amb Ell i a participar de la seva missió. Cada vocació és un do immens del Senyor i per això hem d'implorar amb insistència que enviï molts obrers que treballin en aquesta vinya que és Menorca i facin present a Crist enmig de la comunitat.

II DOMINGO DE PASCUA (B)

Catedral de Menorca / Es Castell, 10-11 de abril de 2021

Admisión sagradas órdenes de Toni Salord y Jaume Denclar

En este domingo seguimos celebrando el acontecimiento central de nuestra fe, la resurrección de Jesús. El evangelio que acabamos de escuchar nos recordaba lo sucedido la tarde de Pascua y lo que ocurrió a los ocho días, en el domingo de la octava de Pascua. Son textos que nos hablan de los primeros encuentros de los discípulos con el resucitado.

Es posible el encuentro con Jesús

La lectura de estos textos nos anima a pensar que Jesús está vivo y, por eso, también hoy es posible el encuentro con Él. Jesús desea hacerse presente en nuestra vida, como hizo en aquella tarde del domingo de Pascua, para sacarnos de nuestros miedos, de las dudas y temores que atenazan nuestra alma y otorgarnos su perdón.

El evangelio subrayaba que no es posible reconocerle sin los ojos que nos da la fe. La fe en Jesús es una gran luz, que transforma nuestra mirada y nos hace descubrir que está vivo, que no es un personaje del pasado, sino alguien vivo que nos ama y a quien podemos amar. La fe nos da la capacidad de detectar sus múltiples formas de presencia. También la mirada de Tomás fue transformada por esta fe. Primero desconfía de la comunidad y del testimonio de sus compañeros; pero el encuentro con Jesús le llevó a disipar sus dudas y reconocerle con rotundidad: “Señor mío y Dios mío”.

También hoy podemos seguir tocando el costado de Cristo, hincando nuestros dedos en sus llagas, porque la fe nos da la capacidad de reconocer que vive y que nos sana, nos fortalece y nos libera. La carta de Juan que hemos escuchado decía que creer en Él es nacer de nuevo porque el que cree en Cristo ha nacido de Dios. La fe nos introduce en el mundo nuevo de Dios.

Durante el tiempo de Pascua que estamos viviendo somos invitados a crecer en esta fe, a renovar nuestra adhesión a Jesucristo y a vivir la experiencia de encuentro con Él. La fe crece y se alimenta en el encuentro con el Señor. La fe cristiana no consiste en sostener una serie de verdades, sino que consiste en entrar en relación con Jesucristo, que está vivo. No aceptamos una serie de teorías, no seguimos una filosofía ni una ética, sino a una persona que entregó su vida por nosotros y que vive para siempre

Del encuentro nace la misión: “os envío yo”

Ahora bien, del encuentro con el resucitado nace la misión. El discípulo que se ha acercado a su Señor, se convierte inmediatamente en testigo. Dice el Evangelio que el encuentro llenó de alegría a los discípulos, pero esa alegría es expansiva y se tiene que comunicar. Por eso, el encuentro conduce al envío: “como el Padre me ha enviado, así os envío yo”.

Estas palabras cobran un valor singular en este día, en el que Toni (Jaume) será admitido a las órdenes sagradas. Es su primer paso oficial y público hacia la recepción del don del presbiterado. No es algo improvisado, sino fruto de un largo discernimiento que comenzó hace

12 años, cuando se incorporó al Seminario en familia y que siguió después con su ingreso en el Seminario Menor de Játiva hace siete años y con el inicio de la formación teológica en Valencia hace tres años. Es una decisión que nace del encuentro. Es la propia experiencia de fe, de encuentro con el Resucitado, la que conduce a desear poner toda la vida a su servicio, para llevar a cabo la misión que Jesús ha confiado a los discípulos. Las palabras de Jesús son extraordinarias, porque decía que del mismo modo que el Padre le envió a Él, ahora aquellos discípulos suyos son enviados para anunciar que está vivo y hacerle presente para los hermanos. Esta es la ilusión que llena toda nuestra vida. Tiene razón el Papa Francisco cuando dice que somos una misión. Nuestra existencia entera está consagrada a la misión de repetir a los hombres de nuestro tiempo: “Jesucristo te ama, dio su vida para salvarte, y ahora está vivo a tu lado cada día, para iluminarte, para fortalecerte, para liberarte” (EG 164)

Con la fuerza del Espíritu

Para llevar a cabo esta misión necesitamos, como aquellos apóstoles, el don del Espíritu. En el evangelio se explicaba que aquel mismo día, junto con el envío, Jesús les otorgó su Espíritu diciéndoles: “Recibid el Espíritu Santo”. Al dar un paso importante hacia el ministerio sacerdotal tiene que ser más intensa nuestra oración para que recibas ese don del Espíritu, que te ponga en camino hacia los hombres. Esta ceremonia de admisión a las órdenes es, sobre todo, una invitación a la oración para que seas fiel al propósito de dedicar tu vida a Cristo y para que prepares con empeño a ello.

A partir de hoy deberás cuidar con más intensidad esta vocación, con la ayuda del Seminario, de los compañeros y de toda la Iglesia. Será importante que crezcas sobre todo en dos direcciones. En primer lugar, en el encuentro con Cristo, que se produce en la fe y se sustenta en la oración confiada. En segundo lugar, en el deseo de llevar a Cristo a los hermanos, en el celo por el Evangelio, porque son muchos los que te esperan en esta Iglesia de Menorca.

Unidos a la comunidad

Las lecturas de este día nos ayudan a comprender otra cosa muy importante: que tanto el encuentro como la misión son imposibles sin la comunidad. El encuentro personal con Jesucristo se vive desde la comunidad y conduce a la comunidad. Jesús se presenta a los discípulos cuando están reunidos, como Iglesia. En la lectura de Hechos de los Apóstoles se explicaba que la primera comunidad vivía la fe en común, “todos los creyentes pensaban y sentían lo mismo”. No es posible vivir el encuentro con Jesucristo sin la Iglesia, porque es ella quien nos ha traído a Cristo y quien lo hace presente en todos los lugares a lo largo de la historia. Por eso hemos de estar muy agradecidos a la Iglesia, que para ti se concreta en la comunidad de Sant Miquel (el Roser de Es Castell) y en tantas personas que te han ayudado a vivir la fe. Damos gracias a Dios por cada una de ellas.

Y unidos como Iglesia llevamos a cabo la misión, prosiguiendo la acción de los Apóstoles, que “daban testimonio de la resurrección con mucho valor”. La comunidad nos apoya, nos ayuda a superar los miedos y a lanzarnos a la aventura de anunciar que el Crucificado está vivo y que nos otorga a todos su misericordia y su perdón. Nuestro deseo –como el del apóstol- es “que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que creyendo tengáis vida en su nombre”.

Orar por las vocaciones

No quiero acabar esta homilía sin pedirles que oréis con intensidad por nuestros seminaristas, pero sobre todo que oréis para que sean muchos los jóvenes que, en esta tierra, escuchen la llamada que el Señor les hace a vivir el encuentro y participar de su misión. Cada vocación es un don inmenso del Señor y por eso debemos implorarle con insistencia que envíe muchos obreros que trabajen en esta viña que es Menorca y hagan presente a Cristo en medio de la comunidad.